
Minneord

OSS IMELLOM

Med Eilif Natruds død er en av de overleger som bygde opp den praktiske delen av norsk spesialisthelsetjeneste borte. Eilif Natrud (1936 – 2011) tok examen artium i Trondheim i 1955 og ble cand.med. i Heidelberg i 1962. Han arbeidet

ved ulike sykehusavdelinger – Røros, Farsund, Stord, Namsos, Bodø, ved Rikshospitalet og ved Haukeland sykehus. I 1967 ble han spesialist i Øre-nese-hals-sykdommer, og han var en skattet praktiker og underviser i dette faget. Natrud startet opp øre-nese-hals-avdelingen i Trondheim i 1971 og var her avdelingsleder i perioder frem til han gikk av med pensjon i 2003. Han var en fremragende ørekirurg og en dyktig administrator.

Eilif Natrud var en ivrig fagforeningsmann, og han var medlem av Den norske legeforenings landsstyre i flere perioder. Likeledes var han leder og styremedlem i den norske foreningen for øre-nese-hals-leger og medlem i styret og leder av Sør-Trøndelag legeforening.

Sin største foreningsinnsats gjorde han nok da han startet, og i mange år arrangerte, administrasjonskurs for overleger, de såkalte Røros-kursene. Han fremsto på dette vis som en usedvanlig fremsynt kollega.

Han var sentral i planleggingen av MR-senteret i Trondheim i perioden 1985 – 86. I 1990 ble han innvalgt som korresponderende medlem for Sovjetunionens vitenskapelige selskap for øre-nese-hals, fra 1994 i det tilsvarende russiske. I 2002 ble Eilif Natrud tildelt Kongens fortjenstmedalje i gull.

For Eilif hadde døgnet definitivt 24 timer. Han var en gourmet og var regional president for Bailliage de Trøndelag i organisasjonen Confrérie de la Chaîne des Rôtisseurs. Han er således vel den eneste norske lege som har fått oppkalt en internasjonal rett etter seg – «Dr. Natruds multeparfait». Kraft og inspirasjon hentet han på Rismoen, hytta på Røros, som rypejeger og aktiv deltaker i Harejagtlaget – uten at harene løp særlig risiko.

Hytta ble også årlig brukt til «medarbeidersamtaler» med kollegene ved Øre-nese-hals-avdelingen. Da serverte han gjerne god mat og godt drikke.

Eilif var en god og inspirerende venn og kollega. Han var sjelden rådløs, og mang en situasjon ble reddet og karakterisert gjennom hans vidd. Vi har mistet en god venn, kollega og inspirator. Våre tanker går til hans hustru Irene og resten av familien.

Publisert: 21. februar 2012. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.12.0063

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.